

यज्ञमेवारभ्य पुणीय प्रचरति । अपः प्रणयति । वज्रो
वा आपः । वज्रमेव आतृव्येभ्यः पृहृत्य पुणीय प्रचर-
ति । अपः प्रणयति । आपो वै रक्षोघ्नीः । रक्षसामपे-
हत्यै । अपः प्रणयति । आपो वै देवानां प्रियं धाम ।
देवानामेव प्रियं धाम पुणीय प्रचरति ॥ २ ॥

अपः प्रणयति । आपो वै सर्वा देवताः । देवता ए-
वारभ्य पुणीय प्रचरति । वेषाय त्वेत्याह । वेषाय ह्ये-
नदादत्ते । प्रत्युष्टः रक्षः प्रत्युष्टा अरातय इत्याह । र-
क्षसामपहत्यै । धूरसीत्याह । एष वै धुर्योऽग्निः । तं यद-
नुपस्पृश्यातीयात् ॥ ३ ॥

अध्वर्युञ्च यजमानञ्च प्रदहेत् । उपस्पृश्यात्येति ।
अध्वर्योश्च यजमानस्य चाप्रदाहाय । धूर्वतं योऽस्मान्
धूर्वति तं धूर्वयं वयं धूर्वाम इत्याह । द्वौ वाव पुरुषौ ।
यच्चैव धूर्वति । यश्चैनं धूर्वति । तावुभौ शुचार्पयति ।
त्वं देवानामसि सस्त्रितमं पप्रितमं जुष्टतमं वह्नितमं
देवहृतममित्याह । यथा यजुरेवैतत् ॥ ४ ॥

अहुतमसि हविर्धानमित्याहानात्यै । हः हस्वमा-
हारित्याह धृत्यै । मित्रस्य त्वा चक्षुषा प्रेक्ष इत्याह मि-
त्रत्वाय । माभेमी संविक्या मा त्वा हिंसिषमित्याहा-